

GIMMES
GITTAR
MAGAZINE

#4 - 2016

In dit nummer o.a. :

Test-it-yourself: Music doesn't matter

John Cleese over Creativiteit

VGS onderscheidt zich: keurmerk Gitaarschool Nederland!

Voorwoord

Lieve Lectori Saluti,

Ik weet dat deze aanhef 'Lieve Lectori Saluti' niet klopt. Het klopte de vorige 3 edities ook niet. Maar ik blijf volharden. Zie het als een wrange noot in je solo: gewoon blijven herhalen, totdat het publiek denkt "hmm, best interessant die noot, hoe doet ie dat toch?". Zo dacht Miles Davis ook, de beroemde jazztrompettist. Elders in deze editie bevestigt heer Miles dit met 2 boute uitspraken.

-Gitaarschool Nederland-

Sinds 2015 heeft VGS een kwaliteitskeurmerk van GitaarSchool Nederland! GSNL is een landelijk collectief van hoog opgeleide gitaardocenten. Een platform voor kwalitatief gitaaronderwijs en talentontwikkeling, dat mede ondersteund wordt door bekende gitaristen als Anton Goudsmid (jazz), Jack Pisters (rock) en mijn oud-leraar Ed Verhoeff (latin). Jan Wouter Oostenrijk is de oprichter van GSNL en schreef speciaal voor VGM een verhaal, dat je elders in dit blad kunt lezen.

Ik hou niet van ego. Ik hou niet van brullen. Ik kan moe worden van dat schaapachtige "veel geschreeuw maar weinig wol" om me heen, als die holle, blinde verkooppraatjes toch door mijn afweerschild weten door te dringen. En dan kost het me kracht en het nodige inzicht om dicht bij mezelf te blijven. Gelukkig kom ik dan -toeval of niet- hoopvolle, mooie teksten. En! gelukkig leven we in een (nieuwe?) tijd, waarin het besef dat ego niet zo belangrijk is steeds meer doordringt. Sommige van die zinnen en woorden kun je in deze editie teruglezen. Hopelijk springen ze eruit en inspireren ze jou ook.

> Gooi m niet weg ajb, maar geef m door! <

er zit creativiteit, tijd en liefde in ;-)

Deze 4e editie kwam tot stand door medewerking van:
Jim van Klaveren (vormgeving), Jan Wouter Oostenrijk (Gitaarschool Nederland), Lorraine van der Sar, May de Haas, Anne Heijmeriks, Robyn Stam, Jesse Veenman en Peter Blom

In deze editie dus weer een kijkje in de keuken van Vinnie's Gittar School; over creativiteit, over ploeteren en zoeken, over loslaten; met de persoonlijke en inspirerende verhalen van leerlingen en over de band Five Past Seven.

Alles vanuit dezelfde invalshoek: liefde voor muziek.

Veel leesplezier!

Muzikale groet van iedereen van Vinnie's Gittar School

Waarom dit VGMagazine?

Ik merk elke keer weer met hoeveel bewondering en passie leerlingen muziek maken, naar elkaar kijken, elkaar stimuleren en van elkaar leren. Elkaar het beste gunnen. En dat is prachtig om te zien. Met dit VGMagazine hoop ik dat we elkaar wat beter leren kennen en dat de interesse voor elkaar en de muziek groter wordt. Maar dit VGMagazine is er ook om ouders en andere geïnteresseerden in te lichten over wat er in ons om gaat. Op de website van de school staat natuurlijk ook van alles, maar wat is er nou leuker dan een echt ouderwets blaadje voor bij de open haard (niet 'in')?

Dit blad wordt niet financieel ondersteund door derden en heeft geen link met Al Qaida (althans niets wat juridisch hard te maken valt).

Contact:
Vincent Janse
06 4305 1960
info@vinniesgittarschool.nl

www.vinniesgittarschool.nl
www.vincentjanse.nl

".. as musicians/ healers, it's our destiny to conduct an inward search, and to document it with our music, so that others may benefit.."

- Kenny Werner, Effortless Mastery

Vinnie's Gittar Day: vrijdag 24 juni

Ook dit jaar organiseren we weer een leerlingendag. Vrijdag 24 juni is 't Teejater van ons! Ik herhaal: vrijdag 24 juni is 't Teejater van VGS! Jeffrey en Patricia geven ons dit jaar weer de mogelijkheid om alle registers open te trekken voor familie en vrienden. Vorig jaar was hun gastvrijheid hartverwarmend en dat geeft de leerlingendag een extra mooie lading. Of zoals leerlingen het vertalen: "wat nou leerlingendag, het is meer een festival". OK, het Vinnies Gittar Day dus!

Er wordt op hoog niveau muziek gemaakt en daar ben ik trots op. Er wordt nu al volop gewerkt aan nummers. Veel doorgewinterde muzikanten doen weer mee en vinden het oprecht leuk om leerlingen een geweldige boost te geven op het podium. 2 podia met tientallen (semi-) professionele muzikanten, geluidsmannen, begeleiders en de persoonlijke muziekkeuzes van leerlingen. Het concept is simpel: elke leerling kiest zelf zijn nummers en muzikanten uit en regelt (bijna) alles rondom hun optreden; scores uitschrijven, communicatie met

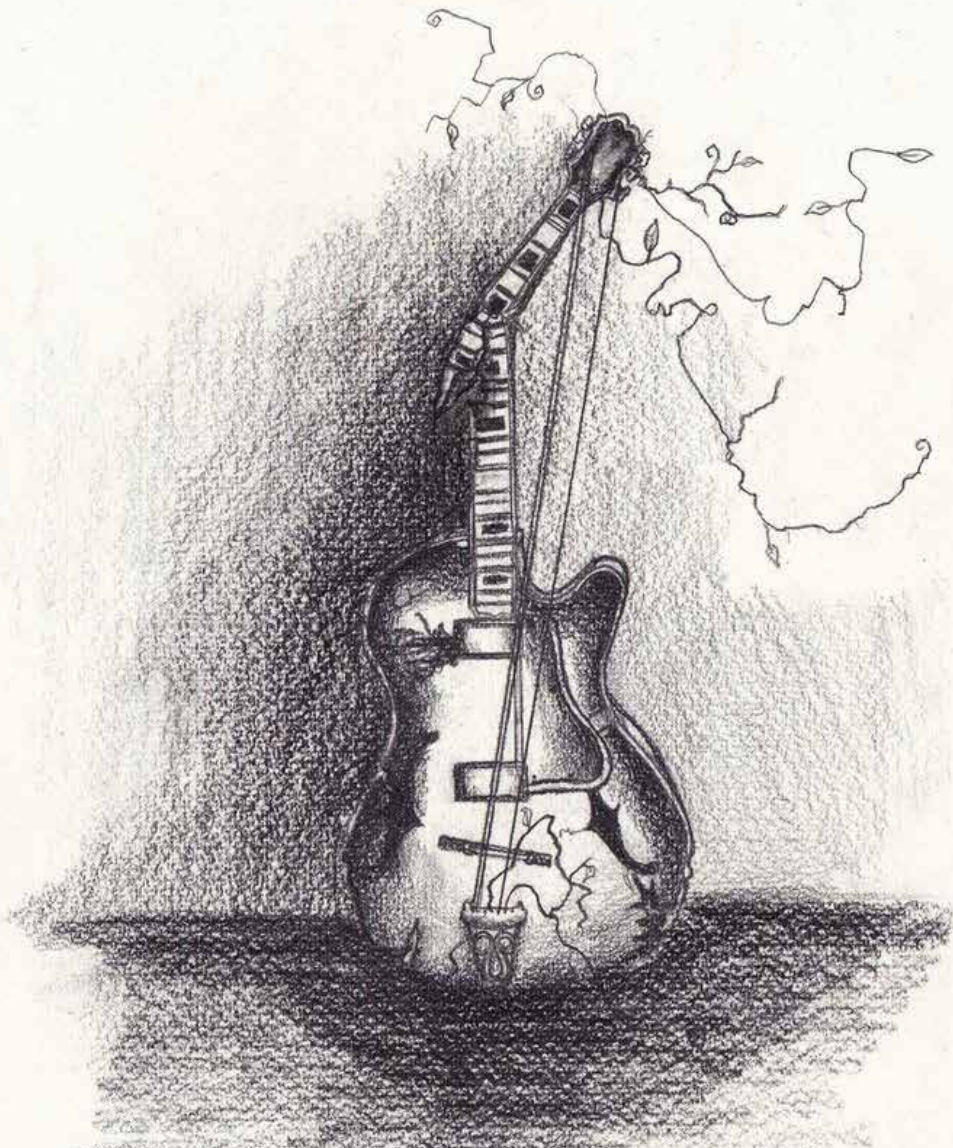
bandleden, eventueel extra oefensessies, verdovende middelen enz. Noem het een stukje ondernemerschap.

Ik hoop dat er ook dit jaar weer veel mensen komen. Waarom? Simpel. Het mag gezien worden! Leerlingen doen zo enorm hun best. En er is meer. Ze worden op de dag zelf uitgedaagd om ter plekke met anderen een nummer uit te zoeken en direct te spelen op het podium. Er is natuurlijk de blues-jam, waarbij alle aanwezigen mee kunnen doen. Elk jaar gebeurt er zoveel speciaals. Een paar jaar geleden stond goregrind Rectal Smegma gitarist direct na een kerkelijk koor dat een opwekkingslied zong. Of de jonge Niels die vol overgave voor zijn doodzieke moeder speelde. Of liep opeens Neerlands beste fusiongitarist Eef Albers het podium op (zie youtube: 'Eef en Vincent'). Of zat de drummer van Herman Brood een blues te begeleiden. Maar altijd vrolijke gezichten van leerlingen. Nou ja, eerst een beetje gespannen en na afloop vrolijk.

Kom je ook op 24 juni naar Vinnies Gittar Day ? Waarom? Simpel. Het mag gezien worden!

Vinnie's Gittar Day facts:

- * Schade aan de deur: 5 euro (vrijwillig, muzikanten lopen gewoon door)
- * Music zone: 't Teejater, Havenstraat 43, 2671 GH Naaldwijk
- * Time frame: vrijdag 24 juni 2016, van 19.00 tot 01.00 uur.
- * Walk-in & walk-out wanneer je wil, je komt nooit ongelegen binnenvallen (Warning: you can check out any time you like, but you can never leave)
- * No drugs, no nuclair wapons

Het begin van vrijheid is het beseft
dat je niet 'de denker' bent.

Op het moment dat je de denker gaat waarnemen,
wordt er een hoger bewustzijnsniveau actief.
Je begint dan te beseffen dat zich boven het denken
een geweldig gebied van intelligentie uitstrekt en dat
het denken niet meer is dan een nietig onderdeel van
die intelligentie.

Je beseft ook dat alle dingen die echt belangrijk zijn,
zoals schoonheid, liefde, creativiteit, vreugde,
innerlijke vrede, uit iets voortkomen dat het verstand
te boven gaat.

Je begint te ontwaken.

Uit: De Kracht Van Het Nu (Eckhart Tolle)

Op weg naar de top

-it's lonely at the top-

-“Listen all you fools out there, go on and love me, I don’t care, ooh it’s lonely at the top”-

Als muziek in je hart en ziel zit, lonkt het bestaan als beroepsmuzikant: jezelf iedere dag onderdompelen in muziek, je instrument verkennen, met anderen samenspelen, op het podium staan met de noodzaak en urgentie om je verhaal te vertellen aan anderen. Sommigen vinden dat deze mensen ergens een klein defect hebben: waarom zoveel moeite doen om geen geld te verdienen? Anderen noemen het om die reden juist bijna een heldendaad – om in een samenleving die steeds prestatiegerichter, rationeler en ook banger wordt, te kiezen voor jezelf en te luisteren naar je hart. Hier vertellen een paar leerlingen over hun persoonlijke ervaringen, valkuilen, wensen, twijfels en overwinningen:

-Lorraine-

Ik zal mij even voorstellen. Mijn naam is Lorraine van der Sar en ben 57 jaar oud. Een aantal jaren geleden heb ik een jeugdroom in vervulling laten gaan, ik heb een piano gekocht! Spelen kon ik niet maar ik had in ieder geval een piano! Ik ben toen op les gegaan en merkte dat ik wat meer van muziek wilde weten. Vorig jaar ben ik begonnen met viool les wat ik erg pittig en moeilijk vindt maar wel leuk om te doen. Mijn eind doel is uiteindelijk naar het conservatorium gaan. Hiervoor doe ik bij Vincent de opleiding Solfège en Theorie. Ik merk dat ik hierdoor beter ben gaan spelen. Ik ben nu veel meer bezig met muziek. Zeer leuk om te doen en een absoluut aanrader. Ik ben van mening dat als je naar het conservatorium wil je eerst de opleiding Solfège en Theorie moet doen. Dat is een “must”! Je begrijpt het hoe en waarom van de muziek dat je aan het spelen bent.

I’ve been around the world – had my pick of any girl – you’d think I’d be happy, but I’m not
Ev’rybody knows my name – but it’s just a crazy game – ooh, it’s lonely at the top

Listen to the band, they’re playing just for me – listen to the people paying just for me
All the applause, all the parades – and all the money I have made (laughs)– ooh, it’s lonely at
the top

Listen all you fools out there – go on and love me, I don’t care – ooh, it’s lonely at the top

Randy Newman – “Lonely At The Top” (album: Sail Away, 1972)

-May-

Mijn middelbare schooltijd zit er alweer bijna op. Nu komen de audities eraan. Toen ik rond de 13 jaar was had ik nooit gedacht dat ik deze richting op zou gaan. Nu is voor mij duidelijk dat ik niets liever wil dan verder komen en meer leren in de muzikale wereld. Ik ben May, 15 jaar, en ik bespeel de gitaar. Ik zoek dus een opleiding voor (pop)gitaar die bij mij past.

Ondertussen ben ik al naar veel verschillende open dagen geweest. Deze heb ik onder andere bezocht met Vincent en mijn ouders. Het is handig om met open dagen meerdere mensen mee te nemen, iedereen benadert namelijk iets op een andere manier of stelt andere vragen. Iedere school heeft wel iets dat ik geweldig vind, maar de eisen blijven hoog. Muzikale kennis, het kennen van het notenschrift en al erg gespecialiseerd zijn in je instrument zijn de belangrijkste punten.

Het kost me veel tijd en moeite om aan deze eisen te voldoen. Ik weet dat ik nog niet genoeg kennis heb van muziektheorie en ook moeite met solfège (gehoortraining) heb, ook ben ik niet geweldig goed qua spel. Maar ik ben wel bereid om er hard voor te werken. En ik vind het ook leuk om hier zo hard voor te werken. Zo heb ik bijvoorbeeld al een bandje, 'Five past seven'. Ik heb het enorm naar mijn zin samen met de bandleden en geniet enorm van alle optredens, ik zou daarom graag nog een bandje starten (wanneer ik hier de tijd voor heb). Verder benader

ik andere muzikanten, stel ze vragen, samen jammen, krijg ik feedback en leg ik connecties. Ook ga ik naar meer concerten/bands en festivals, leer ik veel muziektheorie, oefen solfège elke dag en speel gitaar zoveel als ik kan.

Waar ik vooral mee bezig ben is mijn style en wie ik ben ontwikkelen, dit is waar de muziekoopleidingen (naar mijn mening) het meest op letten. Hoe goed je ook bent, jouw gevoel overbrengen is waar het om gaat. Dat gevoel overbrengen is wat ik het liefst wil bereiken. Met mijn muziek wil ik mensen raken. Ik wil dat mensen naar huis gaan met een ander gevoel, met tranen of vreugde, een opgelucht gevoel of misschien verward. Samen met Vincent werk ik er hard aan om dit over te brengen, dit is natuurlijk niet het enige waar we hard aan werken.

Maar omdat ik nog niet goed genoeg ben (*), en moeite heb met dit gevoel overbrengen, heb ik waarschijnlijk een tussenjaar nodig. Dit leek mij eerst heel eng, ik wil namelijk actief zijn. Ik kan niet stilzitten en ik wil niet "alleen" achterblijven. Gelukkig heb ik ingezien dat een tussenjaar niet erg is, hierdoor kan ik juist doen wat ik leuk vind en hard werken voor mijn toekomst. Daarentegen kijk ik soms nog naar andere kunstopleidingen, voor de variatie en omdat ik wil weten wat er nog meer te doen is in de kunst (naast muziek). Stilzitten doe ik dus totaal niet. Hard werken is wat ik altijd heb gedaan, en wat ik ook nu zal doen. Ik weet zeker dat als je ergens hard voor werkt, je op wat voor manier dan ook de toekomst creëert die jij wilt.

-Anne-

Van je hobby je beroep maken klinkt heel ideaal. In mijn geval zou dat een beroep zijn op basis van mijn grootste hobby drummen. Mijn hele leven droom ik er stiekem al van, maar ik werd altijd verteld dat de kansen op een baan heel beperkt waren. Daarom zocht ik het hele internet af naar opleidingen, deed ik online beroepentesten en ging ik naar verschillende hoge scholen. Ik ben nooit bij iets terecht gekomen waar ik helemaal achterstond. Sinds slechts een paar maanden heb ik toch gekozen om me eraan over te geven: ik wil naar het conservatorium.

Om iets preciezer te zijn, ik wil de pop opleiding doen voor drums en dit is een hbo studie. Helaas kom je hier niet zo makkelijk in als ik zou hopen. Ik heb met Vincent heel veel gepraat over het toelatingstraject en de opleiding zelf, wat ik erg fijn vond. Samen met mijn toenmalige drumdocente zijn we tot de conclusie gekomen dat ik beter over kon stappen naar een nieuwe docent. Omdat mijn vorige drumdocente niet een studie heeft gedaan voor drums maar voor slagwerk in het algemeen, zocht ik een docent die wel drums had gestudeerd en dus goed wist wat hij/zij mij moest leren. Via Vincent ben ik bij Leon Schmitz gekomen en bij hem krijg ik sinds december les.

Bij Leon in de drumstudio hebben we drie opnames gemaakt om op te sturen naar het conservatorium. Ik dacht dat dit wel snel gebeurd zou zijn, maar we zijn er weken mee bezig geweest. Jezelf op een opname terug horen is heel anders dan wanneer je jezelf hoort spelen als je met een liedje meespeelt. Je hoort bijvoorbeeld heel goed wanneer je versnelt of iets niet helemaal strak is. Ik heb dus dezelfde nummers héél vaak moeten oefenen en deze nummers kan ik dus ook niet meer normaal aanhoren. Omdat Leon in Februari 3 weken weg was en we al laat begonnen waren met de lessen, moesten we alles heel haastig doen. Het is ondanks dat wel gelukt om alles op tijd af te krijgen en inmiddels zijn de opnames opgestuurd naar Conservatorium Codarts in Rotterdam en de Amsterdamse Hogeschool van de Kunsten.

Q: What do you call someone who hangs around with musicians?

A: A drummer

You can't buy happiness,
but you can buy guitars and that's kind of the same thing.

someecards
user card

Het lijkt mij superleuk om bij de opleiding nieuwe muzikanten te ontmoeten. Ik ken naast de mensen in mijn band niet veel muzikanten, dus het lijkt me wel heel leuk om nieuwe contacten te leggen. Als ik (ooit) de opleiding inkom en uiteindelijk ook weer afmaak wil ik vooral verschillende dingen in de muziek gaan doen. Het lijkt me supergaaf om met artiesten te touren als drummer of de studio in te duiken voor hun nieuwe album. Het lijkt me ook supergaaf om daarnaast een eigen band te hebben. Les geven lijkt me ook leuk. Kortom; veel variatie spreekt me erg aan!

Ook al klinkt alles heel simpel, ik zal ongetwijfeld nog tegen veel problemen aan gaan lopen. Sowieso voor nu is dat dat de kans dat ik aangenomen word zeer klein is. Per opleiding worden er maar 4 muzikanten per hoofdvak aangenomen. Ik vind het om eerlijk te zijn niet zo erg als ik niet aangenomen word dit jaar. Ik wou dit jaar ook veel beter worden in drummen en meer leren over muziektheorie in het algemeen, maar door school kom ik hier helaas niet

altijd goed aan toe. Ik heb dan volgend jaar alle tijd om me overal in te verdiepen en veel te leren. Ik kan dan ook veel langer per dag drummen (wat mijn burens waarschijnlijk niet zullen waarderen). Een ander bekend probleem is natuurlijk de kans op een baan en het lage salaris. Ik heb hier vaak over nagedacht en denk niet dat dit een groot probleem moet zijn. Salaris vind ik niet belangrijk en ik denk dat je altijd wel iets kan vinden in de muziek waar je geld mee kan verdienen zolang je maar creatief bent.

Voor nu is het dus maar afwachten tot de uitslag van de voorselecties. Ik ga er maar voor het gemak van uit dat het me niet in één keer lukt, maar dat is geen ramp. Ik kijk uit naar wat me nog allemaal te wachten staat de komende jaren. Één ding weet ik zeker en dat is dat ik heel hard ga werken voor waar ik wil komen als muzikant. Zolang ik maar in mezelf blijf geloven en altijd het beste uit mezelf probeer te halen, geloof ik zeker dat alles helemaal goed gaat komen.

-Jesse-

Vincent vroeg mij een stuk te schrijven over de voorbereiding op het conservatorium. Zelf noem ik het liever anders. Ik houd mezelf liever bezig met het verbeteren van mijn muziekkennis en -spel. Gewoon omdat het beter klinkt en er minder druk op ligt. Want het laatste dat je wil is je druk maken over hetgeen waar je je energie in kwijt kan.

Mijn muziekkennis verbeter ik door middel van de cursus 'solfège en theorie' bij VGS. Daarnaast speel ik zelf veel gitaar om het niveau te blijven verhogen. Zelf speel ik in een band waarin we zowel covers spelen als eigen repertoire. Ik heb lang gedacht dat gitaar spelen het enige was dat mijn spel kon verbeteren. Uren maakte ik op dat ding zonder dat ik eigenlijk diep na dacht wat voor systeem erachter schuilt en wat voor systeem er achter de muziek schuilt.

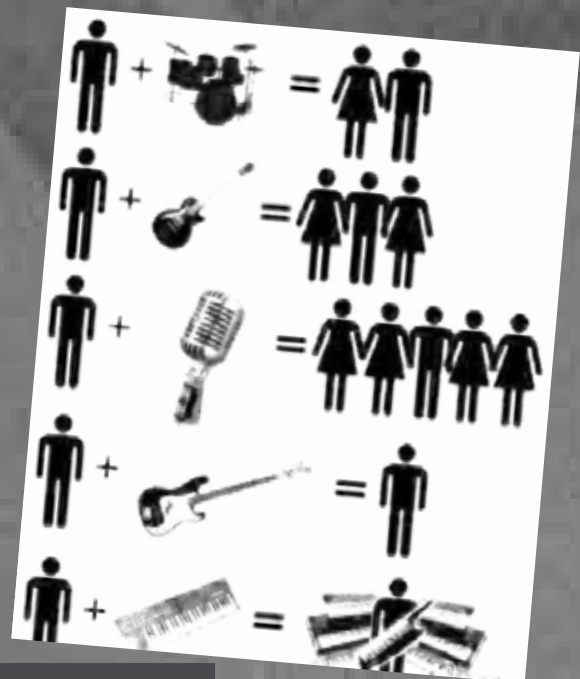
Totdat ik na een optreden met mijn band een gast op me af zag lopen. Die zich even later voorstelde als Vincent Janse en mij vertelde dat ik m'n spel erg kon verbeteren met behulp van de theorielessen die hij gaf. Eerlijk gezegd vond ik mezelf al goed genoeg en wist ik het allemaal al wel. Tenminste dat dacht ik. Toch besloot ik later contact op te nemen toen ik voor mezelf door begon te krijgen dat het leren op de gitaar spaak liep. Ik kon heel wat dingen naspelen en coveren, maar het systeem erachter of laat staan zoiets zelf te kunnen verzinnen was er niet bij. Het duurde even voordat het kwartje viel, maar het is gevallen. Ik probeer iedere dag een kwartier te vullen met oefeningen voor zowel het gehoor als de gitaar of met betrekking tot muziekkennis. Een kwartier kan erg lang zijn. Zeker als je voor jezelf het gevoel hebt dat je er niet beter van wordt en het alleen maar kostbare tijd is die je verspilt. Totdat je jezelf eens terughoort van jaren geleden of er mensen naar je toe komen die zeggen dat je spel verbeterd is. En dan vooral dat je iemand ermee geraakt hebt. Daar doe je het voor. Zolang je die gedachte in je hoofd houdt valt dat kwartiertje best mee.

(*) *Persoonlijke reactie van Vincent: May zegt 'ik ben niet goed genoeg' en dat raakt me. Ik ben van mening dat iedereen van nature 'goed' is – we zijn allemaal mooi en bijzonder en gaan allemaal ons eigen pad! Je hebt iets wat je wilt leren misschien nog niet goed genoeg in je vingers, om het elke keer moeiteloos en vloeiend te kunnen spelen. Maar dan heb je het over een vaardigheid, een tool, en NIET over jezelf! Als je diep van binnen vindt dat je als persoon niet goed genoeg bent, staat dat je (muzikale) ontwikkeling in de weg. Dit beseffen, en het ook daadwerkelijk voelen en naar handelen zijn echter twee verschillende dingen. Ik ben zelf iemand die, als ik diep naar binnen kijk, van mezelf vind dat ik niet goed genoeg ben, als gevolg van veel dingen die ik heb meegemaakt, onder andere vanuit mijn jeugd. Het is iets waar ik mee worstel en aan werk, soms met kleine overwinningen maar ook met diepe dalen. Ik zal het dus ongetwijfeld onbewust overbrengen op anderen. Ik probeer elke keer als ik merk dat 'ik niet goed genoeg ben', dat te stoppen en met vriendelijkheid naar mezelf te kijken en te zeggen 'nee joh gekkie, ik hou van mezelf!' of 'every note I play is the most beautiful sound I've ever heard'. Maar het is hardnekkig en blijft als een heidebrandje steeds op wonderbaarlijke manieren weer bij me terugkomen. En daarom raakt die zin van May me.*

"You never know how strong you are, until being strong is your only choice." – Bob Marley

*"Competitions are for horses, not artists."
- Béla Bartók*

"Clouds float in the same pattern only once." – Wayne Shorter (over improvisatie – althans, dat denk ik, het stond er niet bij, maar dat was wat in me opkwam, en anders maak ik het er van, gewoon omdat het kan, bedoel, wie leest dit nou eigenlijk allemaal):

Five Past Seven

-Bandcoaching 2.0-

Elke woensdagavond komen Anne Heijmeriks (drums), Tessa van der Lelij (zang), Ruben de Voogd (toetsen), May de Haas (gitaar) en Peter Blom (gitaar) bij elkaar om samen nummers te spelen. In de groepsapp gaat het los qua ideeën en de onderlinge sfeer is zeer stimulerend. Recentelijk hebben we besloten om er 'nog een tandje bij te doen'. Lees hier het verhaal van de band "Five Past Seven".

Om te beginnen zal ik me even voorstellen. Mijn naam is Peter, en ik ben 18 jaar. Ik studeer aan de TU Delft, en in mijn vrije tijd speel ik het liefst gitaar. Dat doe ik nu al zeseneenhalf jaar (voornamelijk akoestisch). Ik ben begonnen bij muziekschool Westland, waar ik les kreeg van Max Többen. Hij heeft me vijf jaar lesgegeven voordat hij met pensioen ging, toen heb ik een jaartje voor mezelf gespeeld. Nu is gitaarspelen natuurlijk helemaal geweldig, maar altijd alleen spelen, gaat ook een beetje vervelen. Vandaar dat ik op zoek ging naar een band. Na een mailtje te hebben gestuurd naar de muziekschool kwam ik erachter dat Vincent iedere twee weken (sinds kort iedere week) bandlessen geeft en dat ik wel een keertje mee kon spelen. Dit vond ik natuurlijk een geweldig idee en na een lange zomervakantie wachten, mocht ik dan eindelijk aan de band laten zien wat ik kan. De band die nu, met mij, bestaat uit een gitarist, gitariste, drumster, zangeres en pianist. Uiteraard heeft "de band" ook een naam, namelijk: 'Five past seven'. De eerste les was leerzaam, en het belangrijkste:

heel erg leuk! Dus toen heb ik besloten om ook mee te doen met mijn akoestische gitaar. Sindsdien hebben wij opgetreden op de kerstmarkt in de Intratuin en bij de drie winckels. En we hebben uiteraard binnenkort ook nog optredens gepland, dus als je geïnteresseerd bent, kom dan een keertje kijken. Waar en wanneer kan je vinden op onze facebook pagina ([facebook.com/bandfivepastseven](https://www.facebook.com/bandfivepastseven)) of vraag het aan Vincent!

Wij zijn een coverband die vooral pop/rock speelt. Een paar voorbeelden van de nummers die wij coveren zijn: 'The Pretender' van the foo fighters, 'little black submarines' van the black keys. En daarnaast nog vele andere leuke liedjes. Zoals ik al eerder heb genoemd bestaat de band uit vijf muzikanten: gitarist, gitariste, zangeres, drumster en pianist. Waarvan drie mensen naar het conservatorium willen. Dit zorgt ervoor dat de lessen ook erg leerzaam zijn voor iemand die niet naar het conservatorium wil, en natuurlijk ook dat iedereen serieus bezig is met het maken van muziek. Waardoor iedereen nog beter zijn best doet. Dit maakt het nog eens extra leuk!

Maar nu even over de bandlessen zelf. De bandlessen zijn één keer in de week op de woensdagavond, en duren ongeveer anderhalf uur. In de lessen oefenen we de liedjes die we hebben uitgekozen en Vincent komt dan met tips en verbeterpunten. Daarnaast leren we ook het ondernemerschap dat bij een band komt kijken, het regelen van optredens is bijvoorbeeld iets waar we nu mee bezig zijn.

Kortom zijn de bandlessen, en het spelen in een band over het algemeen, leuk en daarnaast ook leerzaam, omdat het een hele andere, maar hele belangrijke kant van het muziek maken benadrukt. Namelijk het samen spelen, en samen overbrengen van je verhaal in de vorm van muziek. En dat is waar muziek voor mij om draait.

Keurmerk Gitaar School Nederland

-VGS onderscheidt zich!-

-Kwaliteit is nooit toeval-

Muziek is iets van ons allemaal en we hebben er allemaal wel een mening over. Maar het is ook een vak. Net als brood bakken en puppy's wurgen. Een bakker weet misschien uitstekend hoe hij zijn brood aan de man moet brengen, maar hoe bekwaam hij ook de lead neemt om 1-op-1 zijn elevator pitch off-topic hands-on te pushen, als hij het verschil tussen zand en meel niet weet, blijft het bilaterale luchtfietserij met een klantsaus erover. En zal hij hopelijk snel uit het straatbeeld verdwijnen. Gewoon, omdat hij zijn vak onvoldoende beheerst en dus niets toevoegt aan de samenleving. Same goes for music, bitches! ;-)

"Anybody can play. The note is only 20 percent. The attitude of the motherfucker who plays it is 80 percent." – **Miles Davis**

Jan Wouter Oostenrijk (oprichter van GSNL) schreef speciaal voor VGMagazine onderstaand verhaal:

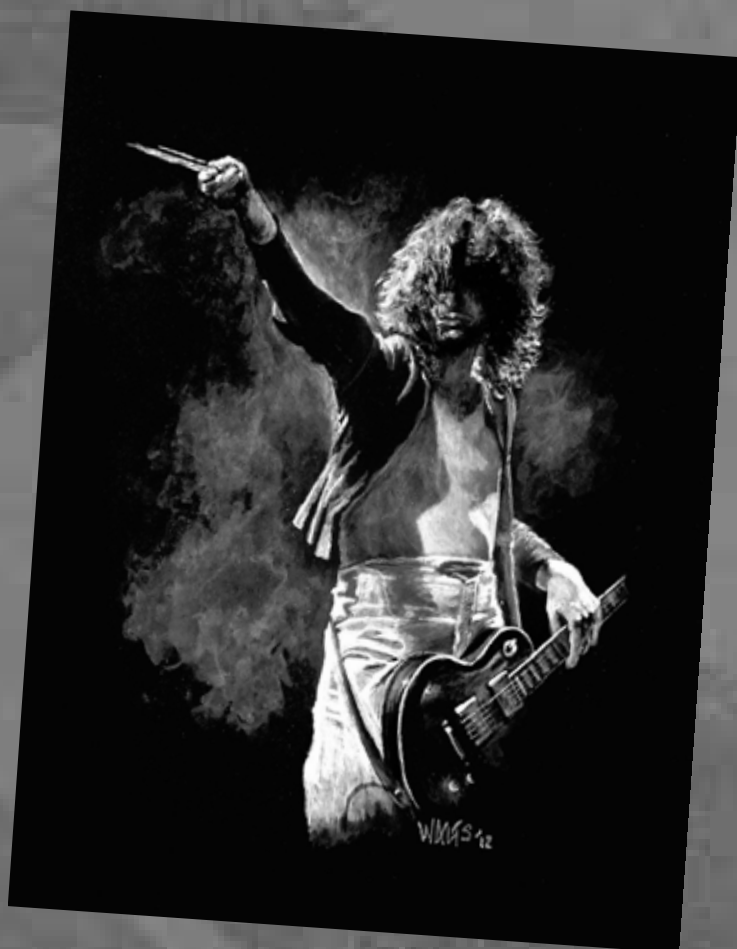
Sinds 2015 is Nederland een nieuw gitaar platform rijker. Gitaarschool Nederland! Een collectief van aangesloten gitaardocenten en gitaarscholen dat zich inzet voor kwalitatief goed gitaaronderwijs in alle stijlen.

Anno 2014 is er veel veranderd binnen het muziekonderwijs in Nederland. Van oudsher stonden de door de overheid gesubsidieerde muziekscholen nog garant voor goed een instrument leren spelen en talentontwikkeling bij een ervaren vakdocent. Nu is dat niet meer zo. Deze subsidiegelden worden nu voornamelijk ingezet op groepsonderwijs binnen de basisscholen om zoveel mogelijk kinderen kennis te laten maken met het spelen op een muziekinstrument. Op zich een goede zaak, maar veel muziekscholen hebben daarmee hun kwalitatief inhoudelijke bovenlaag verloren, namelijk de verdieping in het instrument. Het aanwinnen, ontwikkelen, en begeleiden van nieuw gitaartalent in Nederland komt hiermee voornamelijk in handen van de particuliere sector te liggen en wordt verzorgd door zelfstandige gitaarscholen en privé-docenten.

Met het immense aanbod op het internet van gitaarlessen en verwante sites is het voor veel mensen die verder willen komen met de gitaar of een leraar zoeken voor hun kind vaak moeilijk in te schatten of ze nu te maken hebben met goed educatief materiaal van onderlegde ervaren vakdocenten of van welwillende amateurs die het leuk vinden hun hobby uit te dragen. Niets is frustrerender dan na vele uren oefening weer overnieuw te moeten beginnen omdat je iets verkeerd hebt aangeleerd met het besef dat je daar ook nog veel geld voor hebt betaald.

Gitaarschool Nederland is ontstaan vanuit de behoefte daar verandering in aan te brengen. Een platform dat kwalitatief goede informatie verstrekt voor zowel beginners, gevorderden als professionele gitaristen. Dat begint bij onze zoekmachine op onze site, de eerste stap naar een goede leraar bij jou in de buurt.

In 2015 hebben we ons voornamelijk geconcentreerd om het neerzetten van het platform dat nu uit zo'n 40 scholen in heel Nederland bestaat, in oktober 2016 verwachten wij onze eerste landelijke gitaardag te organiseren.

Waar Gitaarschool Nederland voor staat in het kort:

- * Landelijk collectief van aangesloten gitaarscholen en -docenten
- * Kwalitatief goed gitaaronderwijs en talent ontwikkeling
- * Hanteren keurmerk met minimum eisen voor aangesloten gitaarscholen en -docenten.
- * Jaarlijkse landelijke gitaardag met talentenjacht, markt, workshops, e.a.
- * Een actief platform dat samenwerking en kennisuitwisseling stimuleert.

Uitgangspunt hierbij is de gitaar als veelzijdig instrument dat in bijna alle muziekstijlen vertegenwoordigd is. Elk genre met zijn eigen opvattingen, methodes, repertoire, kennis en vaardigheden.

meer info: www.gitaarschoolnederland.nl

-VGS onderscheidt zich-

Ik heb Jan Wouter lang aan de telefoon gehad, bij wijze van audit. Hij vroeg onder andere naar mijn eigen (inter-) nationale podiumervaring, van wie ik les heb gehad, wat mijn muzikale visies zijn, hoe ik mijn school leid en hoe ik lesgeef – tenminste als van enig vooropzet sprake is. Want ik zei hem eerlijk dat ik nooit een les voorbereid. Ik heb wel voor elke leerling in mijn hoofd wat hij of zij wil bereiken en 2 x per jaar vraag ik naar hun korte en lange termijn doelen. Dit om te kijken of we nog steeds

op het goede pad zijn. Ik heb dus geen protocollen of uitgeschreven lesplannen (jak, ik moet er niet aan denken). Ik zie mezelf ook meer als coach, dan als leraar of mentor (*). Ik dacht dat dat wellicht een punt kon zijn waarop ik afgewezen zou worden. Jan Wouter antwoordde echter dat iedereen zijn eigen manier heeft om les te geven en dat dit mijn manier is: intuïtief en open. Ik heb het als een inspirerend gesprek ervaren en ik ben blij dat mijn school opgenomen is bij GSNL. Iets waarmee VGS zich onderscheidt.

(*) Wat is het verschil tussen een leraar, mentor en coach? Neem als voorbeeld dat je over een brug wilt leren lopen.

Leraar: legt je in detail uit hoe je over de brug naar de overkant komt

Mentor: neemt je aan je hand mee en loopt met samen jou de brug over

Coach: laat zien hoe je aan de andere kant komt en loopt eventueel (een stukje) met je mee, maar laat het jou zelf doen en ervaren

Van der Hoevenstraat 18

Eindelijk een eigen stek! Na de muziekwolder in Maasdijk, het Rabobank gebouw in Naaldwijk en tijdelijk de ruimte bij Muziekmeesters in 's Gravenzande heb ik eindelijk sinds november 2015 een eigen plekje. Het heeft veel moeite gekost om deze betaalbare ruimte te vinden. Ik ben blij dat ik naar de Van der Hoevenstraat in Naaldwijk ben verhuisd. Het is een kleine, simpele ruimte met een prettige sfeer, in het centrum van Naaldwijk en een parkeerplek voor de deur en een eigen ingang. Je kunt je fiets of scooter achter de schutting in de

tuin neerzetten. Ik hoop er veel mooie uren met jullie te mogen doorbrengen. Ik heb geprobeerd om de ruimte zo leuk mogelijk in te delen, onder andere met een mooie notenbalk aan de muur, met gitaren als noten (zie foto en de grappige ontmoeting met Robyn hieronder).

-Robyn-

Ik ben Robyn. Ik speel al zo'n 6 jaar gitaar (4 jaar bas) en nog steeds maak ik af en toe behoorlijk stomme fouten over muziektheorie... In een van die situaties was Vincent betrokken.

Buiten met muziek bezig te zijn ben ik ook in de gamma te vinden, in het weekend werk ik hier namelijk als verkoopmedewerkster. Op een middag, net voordat ik naar huis mocht, kwam ik Vincent tegen, hij stond toen bij de plinten te kijken. Net zoals ik bij alle andere klanten doe, begroette ik hem en vroeg of ik hem kon helpen. Ik verwachtte een verhaal over een nieuwe vloer en bijpassende plinten maar niets was minder waar; hij wilde op zijn muur een notenbalk maken en zocht daarvoor het beste materiaal.

Er komt nog een grote G-sleutel
vooraan, dan is 'ie helemaal compleet

(een paar dagen later)... dat zeg ik,
Gamma

Op dat moment hoorde ik een herkenningspunt en dat hield ik niet voor me, vrolijk vroeg ik dus "Oh dus gewoon zes zwarte lijntjes?" (*). Hij verbeterde me en ik schaamde me behoorlijk... Achteraf gezien kwam het goed uit dat ik die specifieke fout maakte, Vincent wist doordat ik het over 6 lijnen had namelijk dat ik gitaar speelde! We raakten langzamerhand aan de praat over muziek en ik vertelde dat ik ook nog bas speelde. Op dat moment benoemde Vincent dat hij een band begeleidde die op dat moment nog een bas nodig hadden en nodigde me uit om een keer te komen kijken.

Om een lang verhaal kort te maken; soms komt het dus best goed uit eens dat soort stomme foutjes te maken, je ziet wat voor mooie kansen er daardoor voorbij komen!

“Music doesn’t matter?!”

een les met Kenny Werner

-Music doesn’t matter-

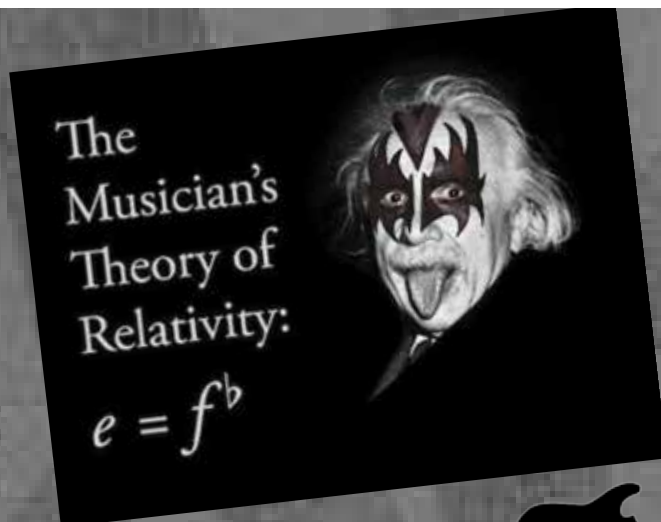
Tijdens een priveles met Kenny Werner verzuchtte ik, na een paar pogingen om vrij te spelen, waar mijn vingers eindelijk zelf het werk deden, zonder mijn “intellectuele” tussenkomst: “It’s so stupid. Why can’t I let go, if....”. Kenny Werner liet me niet eens uitpraten. Hij zei “Because it’s ego. It’s a simple answer, but it’s ego. What do I mean by ego? I mean, does this matter?... No. Music actually doesn’t matter. Most people have trouble with that... It’s pretty debilitating (verlamvend): music doesn’t matter! Why is that important? Because if you can play from that space, then things are just gonna happen!”

Test-it-yourself:

Here is a very simple test to prove that music is not that important: Go to the kitchen and get a plastic bag. Place it over your head, tying the opening snugly around your neck so that no air can get through. Now, let’s count to one hundred. By the count of twenty, let me ask you: how important is music? Are there any “burning issues”? Is Charlie Parker important? By the count of 35, would you be debating whether or not bebop was the real music? By 54, no doubt you would be contemplating whether music should swing, or whether free jazz is where it’s at. At 73, the question would burn in your consciousness: “Is Cecil Taylor for real?”

I think you get the point. The only thing that’s really important is your next breath. We lose sight of reality very easily because of the little dictator in our heads: the mind. Our mind is always feeding us messages: “I must sound good”, “This is the right music, that is the wrong music”, or “I’m too old, and I can’t learn to play any better”. The mind is always supplying a steady stream of these illusions of limitation. They don’t happen to be true, but they prevent you from seeing or hearing truth.

The truth is that every breath is a gift, and playing music is optional. For the people in Tanzania, food, not bebop, is important. For the people in Syria, it’s peace. The absence of pain is important. Food, shelter, clean air, clean water, clothes to wear: these are more important than musical concerns, if not music itself. In the overall scheme of things, your level of proficiency (bekwaamheid, vakmanschap) is not important. Remember that you can benefit from realizing this, because if you decide it’s not important, YOU MIGHT PLAY A LOT BETTER!

Opmerkelijk VGS

Gestopt met JamWestland:

Ik hou me met mijn school het liefst bezig met de toplaag van muzikanten/leerlingen in het Westland. Toen ik merkte dat Popprijs Westland over was gegaan in Groeisput en ik daarvan niet op de hoogte was gesteld (niet van het idee, maar ik werd ook niet gevraagd als medespeler of coach), was dat een deuk in mijn vertrouwen in de samenwerking met JamWestland. Ik vond het daarnaast niet een professionele werkwijze. Ik denk dat het voor mijn school goed was geweest als ik ergens in dit proces betrokken was geweest. Zeker gezien de vele uren die ik -onbetaald- in Popprijs Westland heb gestopt, nog los van het feit dat twee nieuwe ideeën in Groeisput beide uit mijn koker kwamen.

Ik merk dat ik door deze actie (of het nalaten hiervan) voor mezelf beter wil nagaan waarom ik investeer in samenwerking. In algemene zin is mijn hoofdreden dat ik voornamelijk voor mijn leerlingen van mijn school een situatie wil helpen creëren, waarin ze meer en makkelijker met anderen kunnen samenspelen en daarvan kunnen leren. Ook vind ik het leuk en nuttig om met anderen samen te werken en gebruik te maken van elkaars netwerk en kennis, net zoals ik mijn netwerk en kennis meebreng. Maar daarvoor is vertrouwen nodig dat we ook elkaars belangen in de gaten houden en elkaar helpen, ook met het oog op toekomstige samenwerkingsverbanden, zoals JamWestland. Ik wil daarvoor even de tijd nemen en nadenken over wat ik in de toekomst daarmee wil en kan betekenen voor mijn school, mijn leerlingen en voor het Westland. Ik heb dit zowel aangegeven bij JamWestland als bij Westland CultuurWeb.

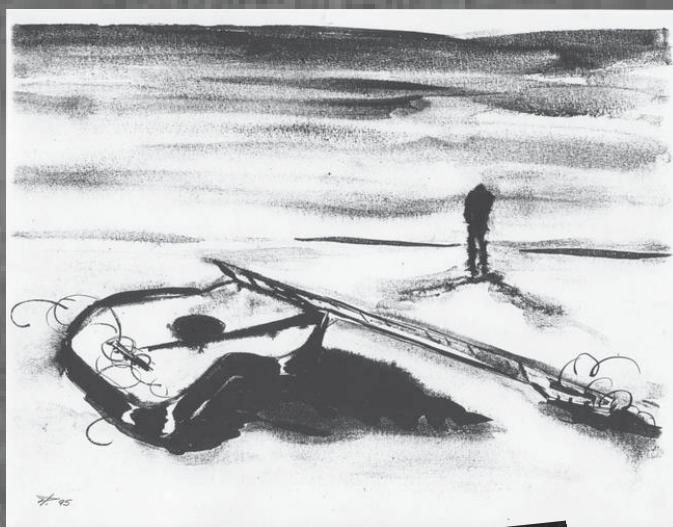

-Join me-

Ik ben op zoek gegaan naar bandleden voor een nieuwe band. Geen sessie-muzikanten, die onmiddellijk vragen: 'gaaf project!, wat verdient het?', maar mensen die willen investeren in de muziek zelf. Dat is bijzonder, want ik zoek dus eigenlijk mensen die zoveel van muziek houden en ook geloven in mijn idee, dat ze in feite eerst willen werken zonder daarbij geld te verdienen. In welke andere beroepsgroep zou dat kunnen? Om dit vorm te geven

heb ik aan Julian Klop gevraagd of hij een filmpje wilde maken. Dat hebben we in Nederland Drie opgenomen. En wel op een bloedhete dag in juli. Het leek me leuk om visueel duidelijk te maken dat ik een bassist, zanger en drummer zocht. En dus hebben leerlingen zich in witte pakken gehesen, met witte A4tjes voor hun hoofd waar een vraagteken op stond. Op de base drum stond de tekst 'Join Me'. De clip op youtube is in een half jaar tijd bijna 1000 x bekeken. Maar daarvoor is wel geleden. Een paar leerlingen moesten in die pakken een half uur stilstaan, zwetend en in een arbo-technisch onverantwoorde houding, happend naar adem. Anderen stonden vooraan het podium en fungeerden als klapvee. Ikzelf kwam zo spontaan en soepel mogelijk het podium op. Althans, op papier. De teksten, die Julian zorgvuldig had uitgeschreven kwamen alles behalve vloeiend uit mijn mond. Ik wist instinctief een ding zeker: ik moet maar nooit acteur worden! Ik voelde me aaarrggghh..., tot groot vermaak van de anderen. Maar het filmpje is grappig geworden en vooral origineel.

Ik heb in het afgelopen half jaar meerdere bassisten en drummers gecheckt en ben met een paar van hen bezig met spelen. Allemaal rustig aan en alles loopt organisch. Hopelijk komt hier een nieuwe band uit voort. I'll keep you posted.

Weg van Facebook:

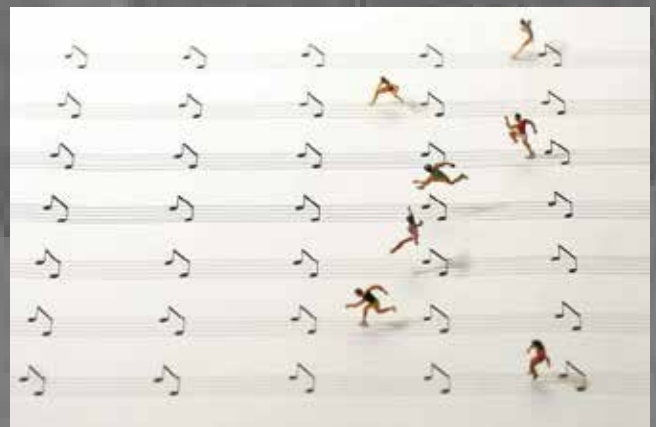
Deels om prive-redenen, maar ook deels om de verslavende werking tegen te gaan, ben ik gestopt met Facebook. Mijn hoofdreden om er ooit op te gaan was de promotie van mijn school – en hiervoor heb je ook een prive-account nodig. Maar mijn school loopt al vanaf het begin erg goed en dus denk ik het ook zonder Facebook te kunnen. De pagina van mijn school is hiermee helaas ten einde – er stonden leuke en leerzame stukjes op. Wel heb ik 2 websites, die ik bijhoud:

www.vinniesgittarschool.nl – met alles rondom mijn school, en
www.vincentjanse.nl – met al mijn eigen muzikale activiteiten en een eigen youtube-kanaal: Vinnie's Gittar School met informatie over mijn school, TV-optreden en video-testimonials van (oud-)leerlingen.

De tijd die ik nu overhoud spandeer ik aan nuttiger zaken als naar het plafond kijken, lummelen of aan dit blad werken. Toegegeven, allemaal niet bijster origineel, maar was het niet Herman Finkers die ooit sprak: “Of zoals president Kennedy al zei: “Was het Homerus niet die schreef, originaliteit is het mooiste wat er is””

“The function of music is to release us from the tyranny of conscious thought.”

Herman Finkers vertelt in het tv-programma De Verwondering over zijn oudejaarsconferentie 2015 (over kwetsbaarheid, zachtheid en schoonheid): “Willem Wilmink zei een keer tegen mij, als je een liedje gemaakt hebt, en dat liedje is geslaagd, ben je eigenlijk een beetje dood gegaan. Je kunt niet even snel een mooi liedje maken, dat moet echt van binnen komen. Je moet jezelf binnenstebuiten keren. En dan ga je een beetje dood.”

John Cleese over Creativiteit

-vrije interpretatie van een lezing-

John Cleese vertelt over creativiteit, beginnend met de opmerking: "Telling people how to be creative is easy – it's only being it, that's difficult". JC: "Ik heb de laatste 25 jaar gekeken naar hoe mensen, inclusief mijzelf, meer creatief kunnen zijn... Ik heb er serieuze studies uit Berkley op nagekeken, onder andere uit de jaren '70 door psycholoog Donald MacKinnon. Ik heb ter voorbereiding meerdere weken besteed aan dit onderwerp en ik kan jullie met absolute zekerheid vertellen dat wat ik ga vertellen over hoe je meer creatief kunt zijn, "is a complete wasted of time....", daarom maar een paar grappen:

Q: Hoeveel socialisten heb je nodig om een lamp te vervangen?

A: We gaan het niet vervangen, we vinden dat het werkt.

De reden waarom het zinloos is om over creativiteit te praten, is omdat het niet uitgelegd kan worden, zoals Mozarts muziek, Van Goghs schilderijen of Saddam Hoessein's propaganda. Het is totaal onuitlegbaar. Wat wel helpt is het soort kindertijd dat je hebt gehad.

Ik kan wel iets zeggen over wat het NIET is. Een beetje zoals de beeldhouwer die een olifant uit een groot blok maakt, en uitlegt dat hij gewoon alles wat niet de olifant was weghakte. Creativiteit is geen gave, of iets dat je wel of niet zou hebben. Het is een manier van werken.

Dus:

Q: Hoeveel gitaristen heb je nodig om een lamp te vervangen?

A: Duizenden. Een die het doet, en de rest die zegt hoe Eric Clapton het gedaan zou hebben.

Het is absoluut niet gerelateerd aan IQ. Creatieve mensen zijn niet slimmer dan minder creatievelingen. Maar hoe waren ze verschillend? Onderzoek laat zien dat zij zichzelf in een bepaalde stemming (mood) konden brengen, die hun natuurlijke creativiteit kon doen gelden. MacKinnon zegt hierover dat zij 'an ability to play' hadden, ofwel 'childlike'. Zij speelden met ideeën, niet om ze direct te gebruiken, maar 'just for enjoyment'. Samen met psycholoog Robyn Skinner heeft John Cleese onderzoek gedaan naar families, organisaties, bedrijven etc. Fascinerend om te zien is dat mensen in 2 mindsets kunnen zijn: open en gesloten. Creativiteit

is niet mogelijk in een 'closed mode'. In deze mindset zitten we meestal: gevoel dat er "nog zoveel gedaan moet worden", "we moeten doorzetten om het af te krijgen". Het is een actieve, mogelijk iets angstige mindset, alhoewel die angst enigszins spannend en leuk kan zijn. Hierin zijn we ietwat ongeduldig, al was het alleen maar met onszelf. Iets gespannenheid, niet veel humor. We zijn doelmatig en we kunnen makkelijk gestressed raken, zelfs iets manisch. Maar niet creatief.

De "open mode" is relaxed, minder doelmatig, meer beschouwend, meer humoristisch, dat altijd samen gaat met een breder perspectief. En je bent meer spelenderwijs bezig. En meer nieuwsgierig, omdat we niet iets snel af moeten hebben. We kunnen spelen, en dat geeft creativiteit de ruimte.

Dus, in de open mode val je een probleem aan, maar je moet in de closed mode zijn om het te implementeren, op een precieze manier, niet afgeleid door twijfel. Op het moment dat je een beslissing hebt genomen, moet je je focus nauwer maken om het te verwezenlijken. Daarna controleer je het resultaat, vanuit de open mode. Om zo effectief mogelijk te zijn moeten we dus kunnen switchen tussen beide modes. Maar we blijven vaak in de closed mode hangen. Door stress en angst, die we allemaal kennen, krijgen we een tunnelvisie, terwijl we op dat punt beter afstand nemen om een breder beeld te krijgen.

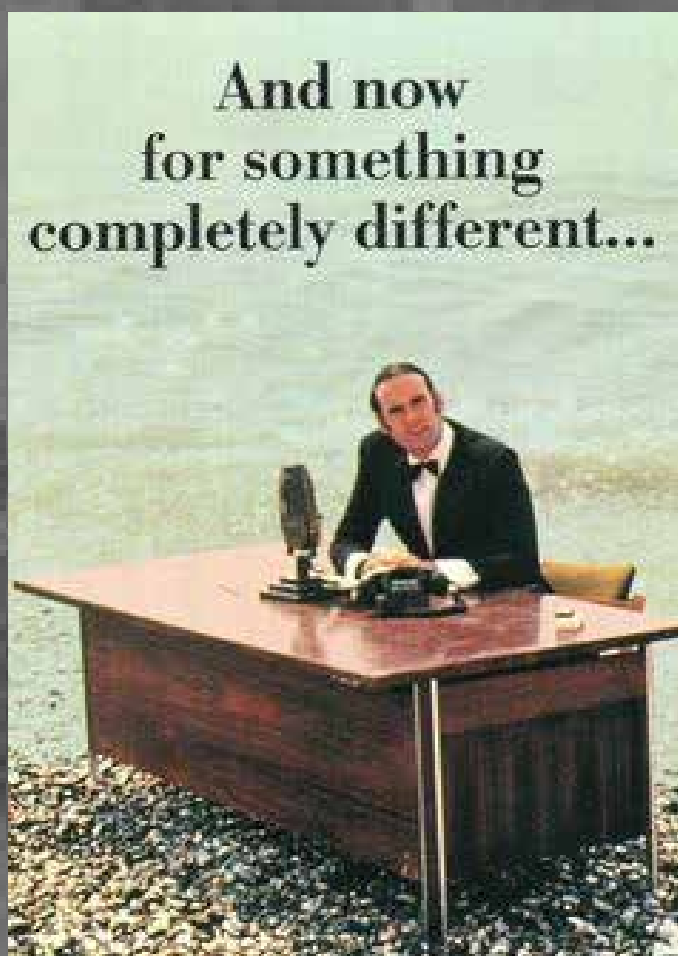
Q: Hoeveel psychiaters heb je nodig om een lampje te vervangen?

A: Slechts 1. Maar de lamp moet zelf vervangen willen worden.

Er is 1 conditie waarin je een verhoogde kans (dus geen garantie) op creativiteit hebt. Soms zit je uren en komt er niets uit. Zero, nada, nopus, "... not a sausage". Ik kan je wel vertellen hoe je in de open mode komt. Je hebt 5 dingen nodig:

1. ruimte
2. tijd
3. tijd
4. zelfvertrouwen
5. een taille van 56 centimeter, ik bedoel, humor.. ik zat even in de open modus

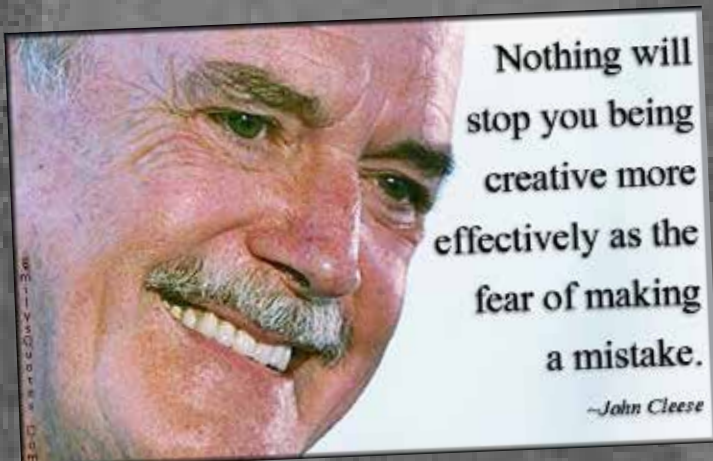
Creer een rustige ruimte voor jezelf, waar je niet gestoord wordt en jezelf kunt afgrenzen.

John Cleese (1939) is een Engelse komiek, bekend van het wereldberoemde *Monty Python Flying Circus* en *Fawlty Towers*. Daarnaast maakte hij films als 'The Life of Brian', 'The Meaning of Life', 'A Fish Called Wanda' en 'Fierce Creatures'.

Creëer dan je ruimte voor een vooraf bepaalde tijd. Bijvoorbeeld van 14.00 tot 15.30 uur en daarna start je normale leven weer. Je zet dus grenzen voor zowel ruimte als tijd. Je kunt pas spelen als je afgezonderd bent van het alledaagse leven. Dus, je gaat zitten en neemt je tijd en je weet dat die gedachten komen en de 'slight anxiety' die daarbij hoort, maar die neem je niet serieus. Na een poosje wordt je mind weer rustiger. Je moet om die reden een 'space and time oasis' nemen van minimaal 30 minuten; het is erg frustrerend om te moeten stoppen als je net in de open mode bent. Ik stel voor een tijdlimiet van op zijn minst 1,5 uur, zodat je na dat half uur, nog een uur over hebt om dingen te laten gebeuren, 'if you're lucky'. Maar maakt het niet te lang. Ik heb ervaren dat je na 1,5 uur een pauze nodig hebt.

Dan: tijd. Ik weet dat we net tijd gedaan hebben. Ik heb ervaren bij *Monty Python* dat ik met originelere scripts kwam, vanwege het feit dat ik langer op een probleem wilde kauwen of ernaar staren en niet een 'easy way out' nam. MacKinnon zei dit ook: "de meest creatieve mensen hebben gewoon langer met het probleem zitten spelen, voordat ze tot een oplossing kwamen". Zij tolereren het licht oncomfortabele gevoel dat we allemaal kennen, en dus angst, als we een probleem niet hebben opgelost. Om dat oncomfortabele gevoel niet te hebben, zijn we geneigd eerder een beslissing te nemen, niet omdat we denken dat het de beste oplossing is, maar omdat het ons beter doet voelen. Door simpelweg meer tijd te nemen om te overdenken, komen ze met creatievere oplossingen. Het moeilijkste is om samen te werken met mensen die voor zichzelf een image willen vasthouden dat ze snel kunnen beslissen, met groot zelfvertrouwen. Ik stel voor dat je jezelf afvraagt 'Wanneer moet de beslissing genomen worden?' en je stelt die beslissing ook uit tot dat moment. Overhaast dus niet.

Voorbeeld van een open mode: Alexander Flemming, de uitvinder van penicilline, deed onderzoek op kweekplaatjes, toen hij ontdekte dat op een van de vele kweekplaten niets groeide. Gelukkig was hij die dag in een "open mode" en werd nieuwsgierig. In de closed mode was die ene kweekplaat irrelevant geweest, maar in de open mode is het een clou, een startpunt. Zo vond hij penicilline uit. Of toen Alfred Hitchcock op een scene onder stress stond, begon hij opeens een totaal irrelevant verhaal te vertellen, tot grote woede van zijn medespelers. Hij zei daarna "relax, relax, we zetten onszelf onder druk. Het komt goed".

Nu, zelfvertrouwen. In je ruimte/tijd oasis is niets zo erg als de angst om een fout te maken. Maar echt spelen ('play') is gewoon experimenteren en kijken wat gebeurt er als ik dit doe, of dat? Dus 'What if?'. Het essentieel van gewoon spelen is open te zijn voor alles dat kan gebeuren, het gevoel dat wat er ook gebeurt, het okee is. Je kunt niet spelen en experimenteren als je denkt dat een bepaalde beslissing fout kan zijn; iets wat je niet had mogen doen. Je bent dus of vrij om te spelen, of niet. Zoals Alan Watts zei "you can't be spontaneous within reason". Je moet dus voor lief nemen dat je dingen zegt die raar, onlogisch of fout zijn. De beste manier om dat te bereiken is te weten dat niets fout is, zolang je creatief bent. Alles kan tot iets leiden.

Punt 5. Humor. Dat helpt je om van de closed mode naar de open mode te gaan, quicker than anything else. Het maakt je vrij. Ook serieuze zaken kunnen worden besproken met humor, zonder dat het het onderwerp teniet doet. Maar het ego wordt aangevallen door humor en daardoor zien mensen het als een bedreiging. JC: "Your dignity is no laughing matter!". Serieuze zaken bespreken zij op een andere, meer belangrijke manier – het maakt hen minder angstig en het maakt hen grootser (JC steekt tong uit)... So, giggle all you want!

Als je voor dit alles gezorgd hebt, hou dan je gedachten zo veel mogelijk rond het onderwerp, op een vriendelijke, maar doordringende manier. Dagdroom en breng elke keer je gedachten terug, zoals bijvoorbeeld bij meditatie. En dan krijg je, vroeger of later, je beloning. Out of the blue, tijdens het douchen of ontbijt of elders.

Q: Hoeveel accountants heb je nodig om een lamp te vervangen?

A: Kan ik daar later op terug komen?

Het is ook leuk als je andere mensen om je heen hebt, waar je mee kunt spelen. Zodat je je ideeën heen en weer kunt gooien. Het enige gevaar is als er ook maar 1 persoon tussen zit waar je je opgelaten bij voelt, verlies je het vertrouwen om te spelen en is het 'goodbye creativity'. Zeg nooit iets waarmee je anderen kunt pijn doen. Zeg nooit 'nee' of 'fout' of 'ik vind dat niet leuk'. Ben altijd positief en opbouwend. Bijvoorbeeld 'Kun je dat eens uitleggen, ik snap het niet helemaal', 'ga door', 'zullen we doen alsof..'.
.

Als laatste kun je 2 verschillende denkwijzen met elkaar verbinden. Bijvoorbeeld: er is een oud verhaal over een vrouwelijke onderzoekster die een piloot ondervraagt, onder andere wanneer hij voor het laatst seks gehad heeft. De piloot antwoordt '1958'. Ze kijkt hem verbaasd aan, wetende wat de reputatie van piloten is op dit gebied. De piloot zegt vervolgens: 'Het is nu pas 21.10'. Deze verbindingen moeten wel een bepaalde betekenis hebben en niet zomaar random gekozen. Maar het is juist goed om express met belachelijke verbindingen te spelen. Want je kunt het gebruiken als een opstapje naar een nieuw idee, dat wel logisch is.

De Beroemste Bede

-Ne Me Quitte Pas-

Er zijn veel mooie liedjes en teksten geschreven over de liefde. Jacques Brel schreef zijn 'Ne Me Quitte Pas', waarvan hieronder een vertaling staat. Er staat op youtube een mooie, zwart-wit versie (waarbij je alleen zijn hoofd gefilmd ziet). Voor velen is dit de meest ultieme versie van zijn nummer. Ik kan je aanraden om het even op te zoeken en te beluisteren. Misschien wel de beroemdste bede ooit.

*Laat me niet alleen...
toe... vergeet de strijd
toe... vergeet de nijd
laat me niet alleen
en die domme tijd
vol van misverstand
ach.. vergeet hem, want
t was verspilde tijd
hoe vaak hebben wij
met een snijdend woord
ons geluk vermoord?
Kom.. dat is voorbij
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen*

*lief, ik zoek voor jou
in 't stof van de wegen
de paarden van regen
de paarden van douw
ik zal al mijn leven
werken zonder rust
om jou licht en lust
goud en goed te geven
ik sticht een gebied
waar de liefde troont
waar de liefde loont*

*waar jouw wil geschiedt
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen*

*laat me niet alleen
ik bedenk voor jou
woorden rood en blauw
taal voor jou alleen...
en met warme mond
zeggen wij elkaar:
eens was er een paar
dat zichzelf weer vond...*

*ook vertel ik jou
van de koning die
stierf van nostalgie,
hunkerend naar jou
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen*

*want uit een vulkaan
die was uitgeblust
breekt zich na wat rust
toch het vuur weer baan*

*en op oude grond
ziet men vaak het graan
heel wat hoger staan
dan op verse grond
het wit mint het zwart
zwakheid mint de kracht
daglicht mint de nacht
mijn hart mint jouw hart
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen*

*laat me niet alleen
nee ik huil niet meer
nee ik spreek niet meer
want ik wil alleen
horen hoe je praat
kijken hoe je lacht
weten hoe je zacht
door de kamer gaat
nee.. ik vraag niet meer
'k wil je schaduw zijn
'k wil je voetstap zijn
'k wil je adem zijn...
laat me niet alleen
laat me niet alleen
laat me niet alleen*

Jacques Romain Georges Brel
(Schaarbeek, 8 april 1929 – Bobigny (Parijs), 9 oktober 1978) was een Belgische chansonnier (zanger), componist en tekstschrijver die in de vroege jaren zestig uitgroeide tot een internationale vedette. Een aantal van zijn grootste chansons zijn 'Ne Me Quitte Pas', 'Les Flamandes', 'Mathilde' en 'Les Chansons Des Vieux Amants'. Als je deze niet kent is het zeker de moeite waard om ze eens te beluisteren op youtube. Zelfs als je de tekst niet kan volgen, komt het liedje binnen.

Mitchell and Webb - Talent Show

Een BBC interview na afloop van een Talent Show:

I: So, Felicity, how did it go?

F: Uh, well, Ian, I went in there, put my heart 'n soul into it, really gave it, my heart 'n soul and at the end of the day, speaking from my heart 'n soul, that's really all I could have done

I: Is it, though?

F: What?

I: Putting your heart and soul into it, is that really all you could have done? What about practising? Or learning the words? Or trying to stay in tune? Aren't those things quite important?

F: Yeah, but, what I'm saying Ian is, I went in there today, put my heart 'n soul on the line, really gave it my heart 'n soul. And at the end of the day, coming right from my heart 'n soul now, there's really nothing else I could have done.

I: Yeah, but technically, there is though.

F: What?

I: Well, you know. You could have got up early and rehearse... Or you could have worked on your vocal technic. To be honest, that was a bit horse and shouty. I don't

mean to be rude, but you put me in mind of a dult trying to bark the alphabet. Is any of this helping?

I: (crying) But I put my heart 'n soul into it!

F: Yeah, but in the real world, that's not good enough... In real live, as suppost to that happy, clappy,

rainbow fantasy world that you seem fit and fly through on your winged uniqorn of delusion, sincerity is no excuse for failure. You don't see pilots saying "sorry I killed 300 people and sheered the roof of that church, I guess I was giving it too much heart and soul".

Gooi 'm niet weg AJB, maar geef 'm door!

Er zit creativiteit, tijd en liefde in ;)

Scott Henderson: Most guys that play jazz, mixes scales all the times.

– Miles Davis
the wrong places.”
jazz: only notes in
wrong notes in
“There are no

VGS Kladmuur

If you are a struggling musician-artist, there are only three real reasons you don't quit:

- 1) you're having a lot of fun and you love the music THAT MUCH
- 2) you have a deep-seated need to express yourself through music, or
- 3) you are either yoo lazy, too scared, or too dysfunctional to retrain for another career.

I believe that if you're motivated by either of the first two reasons, or by both, you will be taken care of.
(Kenny Werner, Effortless Mastery)

“I've learned that people will forget what you said, people will forget what you did, but people will never forget how you made them feel.” – Maya Angelou

Vinnie's Gittar Day in 't Teejater vrijdag 24 juni 2016!

Reken maar van jazz

“Talking about music is like dancing about architecture.” – Steve Martin

“Learn the lick, then learn FROM the lick” – Scott Henderson

Frank Zappa: “Shut up and play yer guitar!”

“Emancipate yourself from mental slavery, none but ourselves can free our minds.” – Bob Marley (Redemption Song)

De waarde van een leven wordt niet bepaald door de hoogte tot waar het opklimt, maar door de diepte tot waar het doordringt.

tijdens een les:

Vincent: Wat vind je van 'American Idiot' (Green Day)?

Jonathan: Ja, daar heb je er zoveel van...

(en de volgende les American Idiot kunnen spelen op gitaar, dat dan weer wel)

Wil je dit krantje ook (via de post)?

Stalk dan een leerling totdat je hem of haar zover hebt dat ze dit blad, al dan niet huilend en/of stampvoetend, loslaten. Of laat je naw-gegevens achter op:

ikwilookeenblad@vinniesgittarschool.nl

